

1
KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 34. Mt. XIX.

Rugp.-Aug. 26, 1939



PSR valst.
respublikinė
biblioteka

XIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

LEKCIJA

Gal. 3, 16—22

BROLIAI, Pažadėjimai buvo padaryti Abraomui ir jo sėklai. Nesakoma: ir sėkloms, lyg kad jų būtų daug, bet apie vieną: Ir tavo sėklai, tai yra Kristui. Taigi, aš sakau taip: Dievo patvirtintojo testamento duotasis po keturių šimtų ir trijų dešimtų metų įstatymas nepanaikina, taip kad pažadėjimas virstų nieku. Nes jei tėvainys-tė gaunama įstatymu, jau ne be pažadėjimas. Bet Abraomui Dievas ją davė pažadėjimu. Tai kam gi įstatymas? Jis pridėtas dėl pažengimų, iki ateis ainis, kuriam buvo duotas pažadėjimas. Įstatymas angelų įsakytas per tarpininką. Tarpininko nėra kame yra vienas. Dievas gi yra vienas. Taigi, ar įstatymas yra priešingas Dievo pažadėjimui? Anaipol. Nes jei būtų buvęs duotas įstatymas, kur galėtų padaryti gyvus, teisumas būtų tikrai iš įstatymo. Bet Raštas užrakinno visa po nuodėmę; pažadėjimas turėjo

EVANGELIJA

Luk. 17, 11—19

ANUO metu Jėzus keliaudamas į Jeruzalę ėjo tarp Samarijos ir Galilejos. Jam įeinant į vieną sodžių, jis sutiko dešimts raupsuotų vyrų; jie sustojo atstu ir pakėlę balsą, sakė: Jėzau, mokytojau, pasigailėk mūsų. Pamatęs juos, jis tarė: Eikite, pasirodykite kunigams. Ir atsitiko, kad beedami jie pasveiko. Vienas jų, pamatęs, kad jis sveikas, sugrįžo garbindamas dideliu balsu Dievą ir dėkodamas parpuolė ant veido prie jo kojų; tai buvo samaritonas. Atsiliepdamas Jėzus tarė: Argi ne dešimts pagijo? kur gi devyni? Neatsirado, kas sugrįžęs duotų garbę Dievui, kaip tik šitas svetimtautis. Taigi jis jam tarė: Kelkis, eik, tavo tikėjimas išgelbėjo tave.

būti suteiktas tikintiesiems tikėjimu į Jėzų Kristų.

Šalin Veidmainiavimas

VIENA didžiausių vertybių, kokias pasaulis turi, yra Viešpaties Kristaus iš dangaus atneštas dieviškas mokslas. Jei žmonija juo sektų, kitoks būtų pasaulio veidas. Deja, jau pats Išganytojas pramatė, kad bus Evangelijai prieštaraujama, bus prieš ją kovojama ir tikintieji bus suvedžiojami. Todėl savo dieviškos išminties vedamas ir perspėja šios dienos Evangelijoje: "Saugokitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avių apdaruose, o viduje yra plėšrieji vilkai".

Plėšriais vilkais galime pavadinti ne tik tuos, kurie avinėlių švelnumu prisidangstę platina Kristaus mokslui priešingas idėjas, demoralizuojančius šūkius, bet ir tuos, kurie žemos savimeilės vedini vaidina malo-

nus angelus ir žmonijos geradarius, tikrumoje gi žiūri tik savos naudos. Tokius žmonių tipus įprastai vadiname veidmainiais.

Senovėje veidmainių meisteriais buvo pariziejai. Jie išviršiniai gražiai meldavosi, bet savo viduje dar gražiau puikybę ir savimeilę garbino. Jie šelpdavo neturtinguosius, kad laimėtų minios katučių. Jie net nuduodavo įdomaujančius Kristaus mokslu, klausinėdami įvairių dalykų, bet širdyse tik ieškodavo progos prisikabinti. Veidmainystės ir nudavimo srityje tai buvo pasauliniai anų laikų čempionai.

Nors taip buvo jau senokai, bet pariziejų palikuonių nemažai išsiliko iki šių laikų. Štai gal ne vienas ir mūsų tarme pažįsta tokį gerą, akyse, nekaltą geradari, o už akių

šmeižiką, intrigantą ir svetimos laimės duobkasi. Veidmainių šiandieną ne mažiau, kaip kitais laikais.

Veidmainiais yra tie, kurie sekmadieniais atėję į bažnyčią nesimeldžia, bet pamaldų laiką šventoriuje prakalba. Mat, atėjimu nori pasirodyti katalikas esąs, bet gyvenime savo darbais tarnauja pagonybei.

Veidmainiais yra tokie katalikai, kurie kunigo akyse mandagiai lankstosi, o už akių apkalba, kritikuoja ir katalikišką veikimą trukdo.

Veidmainiais yra tos kūmutės, kurios patarimų ar užuojautos vardan bėga pas kaimynes ir moko, kaip gyventi be vaikų, kaip apgaudinėti vyrą ir kaip būti "laimingai". Ne vienai atrodo, kad tokios patarėjos gero nori, bet tikrumoje jos į pražūtį stumia.

Veidmainiauja tie vaikai, kurių tėvų akyse nekaltybės angelus nuduoda, o tikrumoje jau seniai nedorais keliais vaikštinėja.

Veidmainiavimas išsiplatino kaip koks piktšašis ir visuomenės tarpe. Kiek tai piliečių vieni kitus neteisingai skundžia "valstybės labui". Kiek parbloškia vieni kitus po kojomis, kad tik aukščiau pasistoti ir karjeroje palypėti kategorija aukščiau. Atrodo, dirbą tėvynės labui, tikrumoje gi savo garbei ar net ir kišenei.

Veidmainiavimas viešpatauja politikoje. Valstybės kalba apie taiką ir tuo pačiu metu taikos vardan ruošiasi į karą.

Veidmainiavimų pilna ir spaudoje. Žiūrėk koks nors laikraštis švenčių proga įdės religinį straipsnį ilgesnį už visus katalikiškų laikraščių straipsnius, o po kurio laiko, arba net ir tame pačiame numery aprašinėja istorijas, nesuderinamas ne tik su katalikišku mokslu, bet ir su paprasčiausiu žmoniškumu.

Pagalčiau blogiausią rūšis veidmainių, kurie išpažintyje slepia nuodėmes, norėdami kunigo akyse pasirodyti nekaltais, nepaisydami, kad Dievas matydamas piktus norus su pasibaurėjimu nuo jų atsigrežia.

Veidmainiavimas pavienį žmogų ir visą žmoniją veda į nelaimių chaosą. Pasitiki kuo, o jis tavo pasitikėjimą išnaudoja ir tave apvilia. Paskolinai pinigūs iš nelaimės gelbėdamas, o jis paskui nė susitikti nenori.

Veidmainiavimas gadina žmogaus būdą ir

paverčia žmogų sugedusiu daiktu. Žmonės, bendrai imant, niekuo taip nesibiauri, kaip veidmainiu.

Nesigaili jų nė Dievas. Juk gailėstingiausias Kristus neatstūmė viešos nusikėjęlės, pasigailėjo galvažudžio, tik nereiškia pasigailėjimo veidmainiams pariziejams, aštuonius kartus sakydamas jiems de ja ir lygindamas pabaltintiems grabams pilniems supuvimo. Štai tie Kristaus žodžiai: "Vargas jums, Rašto žinovai ir pariziejai, veidmainiai, kurie duodate dešimtinę iš mėtų, kraupų ir kmynų, o apleidžiate svarbesnius įstatymo dalykus... Vargas jums, Rašto žinovai, ir pariziejai, veidmainiai, nes jūs panašūs į pabaltintus kapus, kurie iš oro pusės rodo žmonėms labai gražūs, o viduje pilni mirusiųjų kaulų ir visokių puvesių. Taip ir jūs iš viršaus, tiesa, rodotės žmonėms tiesūs, o viduje esate pilni veidmainystės ir nedorumo. (Mat. 23, 23-28).

Būkime tad nuoširdūs, atviri, baurėkimės veidmainiavimu ir apgaule. Visuose darbuose turėkime prieš akis savo sielos išganyimą ir Dievo garbę pagal šv. Povilo pasakymą: "Taigi, ar valgotė, ar geriate, ar ką kitą darote, viską darykite Diebo garbei. (I Kor. 10, 31). Kun. K. Bakšys

ŠVENTADIENIO MIŠIOS

Skaičiau vieną pavyzdį. Važiavo per miestelį šventą dieną trys vežimai su prekėmis. Vienas važiuotojas uolus katalikas, o kiti du apsileidę. Uolusis sako: "Sustokime, pašerkime arklius, o patys eikime išklaudyti šv. Mišių". Kur tau, aniedu tik nusikvatojo ir nuvažiavo toliau sakydami: "Jeigu tu davatka tai likis, o mes neturime laiko, reikia važiuoti". Likęs žmogelis išklausė šv. Mišių, sėda į vežimą, nes nori prisivyti savo draugus. Privažiuoja prie upės ir žiūri, kad didelė žmonių minia traukia skenduolius iš upės. Mat, su sunkiais vežimais kai užvažiavo ant ledo, o pavasario metu buvo pašutęs, taip ir susmuko abudu su arkliais ir vežimais po ledu. Privažiavęs prie nelaimės vietos puolė žmogelis ant kelių ir dėkojo Dievui, kad nepaklausė savo draugų, o nuėjo šv. Mišių išklaudyti, o būtų ir jis prigėręs.

ŠVENČIAUSIOS JĖZAUS ŠIRDIES MALDOS APAŠTALAVIMAS

Bendroji intencija rugsėjo mėnesiui, 1939 m.
Šventojo Tėvo, Pijaus XII paskirta:

Kad visi pripažintų Dievą kaip savo Tėvą

MELSKIMĖS šį mėnesį, kad visa žmonija privačiai ir viešai pripažintų Dievą kaip savo Tėvą ir, kad būdami | sūnūs vieno Tėvo, mylėtų vienas kitą, kaip broliai. Mūsų kasdieniniame gyvenime turėtume įgyvendinti pirmus maldos žodžius, „Tėve, mūsų, kursai esi danguje“.

Dievas yra mūsų tikras Tėvas! „Ar ne Jis tavo Tėvas, kuris... tave sutvėrė“. Per Jo pašvenčiamosios malonės dovaną, Jis yra mūsų Tėvas antgamtniame gyvenime. „Ar jūs nežinote, kad jūsų sąnariai yra šventykla jumyse esančios šventosios Dvasios, kurią turite iš Dievo, ir nebesate savo pačių? Nes jūs esate atpirkti didele kaina. Garbinkite ir nešikite Dievą savo kūne“. Pasiėkti tą užduotį, mes kaip ištikimi sūnūs turime paaukoti savo meilę Dangiškam Tėvui ir turime būti paklusnūs Jo šventai Valiai.

„Ar mes visi neturime vieną Tėvą? Ar ne Dievas mus sutvėrė? Kodėl tokiu būdu kiekvienas neapkenčia savo brolių?“ O koks būtų mūsų pasaulis, jei kiekvienas žmogus ir visos valstybės atsimintų tuos reikšmingus žodžius! „Mes esame broliai, nes esame sūnūs Dievo mūsų Tėvo“.

YPATINGA MISIJŲ INTENCIJA:

Kad Katalikiškas Veikimas Klestėtų Misijose

ŠV. MYKOLO, ARKANGELO ŠVENTĖ

Rugsėjo 29 d.

Šioji diena Bažnyčios kalendoriuje yra skirta šv. Mykolui ir visiems angelams. Jis tikrai yra angelų vadas, kadangi šv. Raštas duoda Jam labai svarbią vietą kovoje tarp gerųjų ir nupuolusiųjų angelų. Be šv. Mykolo, šv. Rašte yra paminėta tik du arkangelai: šv. Gabrielius, Pranašas Įsikūnijimo Paslapties, ir šv. Rafaelis, kuris lydėjo jaunąjį Tobyją. Šv. Mykolo garbingumas yra išreikštas jo varde. Mykolas lotynų kalboje yra rašomas, MI-CHA-EL, kuris Hebra-

jų kalboje reiškia, „**Kas yra kaip Dievas?**“ Jis yra žmonių, miestų ir valstybių labai gerbiamas. Prancūzija giliai įvertina jo galingą užtarymą ir priskaito jam daug gausių malonių.

LAVYBA

Pamaldumas Angelams. — Angelai yra tyros dvasios, kurios apstoja Dievo sostą ir yra siunčiami pas žmones kaip Dievo tarpininkai. Angelai turi visas reikalingas jėgas nugalėti šetoną ir jo nupuolusius angelus, kurie sukėlė maištą prieš Dievą ir nori nugramzdinti mus į prapultį. Nuo pirmųjų dienų vaikučiai turėtų būti auklėjami pamaldume prie angelų sargų.

Nurodymai Promotoriams

Brangus Promotoriau,

RUGSĖJO mėnesio pradžioje atostogų laikas eina jau prie pabaigos ir žmonės vėl pradeda savo paprastą gyvenimą. Mokyklos ir kolegijos atidaro savo duris ir krautuvės pradeda savo rudeninius išpardavimus ir vajuos.

Uolus promotorius šiame maldos apaštalavime kaip tik sunaudos šį laikotarpį pradėti savo „rudeninį vaju“. Štai laikas atnaujinti jėgas ir žengti pirmyn su dvasiniu vajumi Švenčiausios Jėzaus Širdies naudai. Gal Jūsų būreliui kaip tik reik jėgų atnaujinimo po vasaros išsiblaškimų. Ar visi sugrįžo iš atostogų? Ar jie tebelanko tą pačią parapijinę bažnyčią? Gal kai kurie persikėlė į kitą parapiją ar persikėlė į kitus namus toj pačioj parapijoje. Dabar kai tik laikas juos suieškoti.

Gal dėl vienos ar kitos priežasties Jūsų kuopa išsiskirstė. Tikimės, kad tokie prisirašys, prie kitų parapijų Maldos Apaštalavimo kuopų ir pasiliks uolūs Jėzaus Širdies garbintojai. Beabejo, kartais reikės ieškotis ir naujų narių, kad palaikius Jūsų kuopą. Rudenį dažnai atsiranda daug naujų parapijonų. Tai Jums bus geriausia proga pasveikinti naujai atvykusius parapijonus ir pakviesti Juos prisidėti prie kuopos. Jei jie

kitur priklausė prie panašios kuopos, tai jie džiaugsis proga įstoti į vietinės parapijos kuopą.

Kartais patiems promotoriams reikėtų persiorganizuoti? Gal vasaros metu, kai kurie promotoriai neatliko svarbią pareigą ir asmeniškai neišdalino lapelius Apaštalytės nariams. Per aukštai negalime įvertinti tą asmenišką lapelių išdalinimą. Tai yra geriausias mėnesinis narių paraginimas toliau tęsti uoliau darbuotę Švenčiausiai Širdžiai. Parapijose kur lapeliai būna paliekami prie durų be asmeniškio išdalinimo, ten Maldos Apaštalytės Susivienijimas yra apmiręs.

Šį mėnesį tuose asmeniškuose apsilankymuose lapelių išdalinimui promotoriai galės susekti ar visi narių vaikai lanko katalikiškąsias mokyklas. Tų apsilankymų metu galėtumėte pasikalbėti apie išsirinkimą vienos ar kitos mokyklos narių vaikams. Švelnus

paaiškinantis žodis apie katalikiško auklėjimo progas ar perspėjimas apie pavojus tikėjimui bei dorovei nekatalikiškose mokyklose gelbės svyruojantį tėvą pasirinkti tinkamą mokyklą. Tai būtų puikiausias būdas dirbti Švenčiausios Širdies naudai.

Šiuo laiku būtų pravartu prisiminti a. a. Pijaus XI raginančius žodžius šio susivienijimo vedėjams. Šis šv. Tėvo išsireiškimas bus gražus šūkis promotoriams ir nušvies tikslą, kurį visada turėtų siekti, "Jūsų pareiga nebus atlikta tol, kol visos sielos nebus neįsirašiusios į Maldos Apaštalytės Draugiją" (Rugs. 1927).

Promotoriai padarykite pasiryžimą noriai ir uoliai darbuotis su Apaštalytės centro dvasios vadais. Jų pasisekimas priklauso nuo promotorių darbštumo. Juk promotoriai nenorite būti apkaltinami, kad kuopa prarado gyvumą parapijos veikime.

Nuodėmės Padariniai

PASAULYJE matome labai daug fiziškai nuskriaustų žmonių: kuprotų, raišų, neūžaugų, kurčių, aklių, išsigimėlių ir kitokių invalidų. Žinodami ir tikėdami, jog žmogus yra Dievo rankų darbas, stebimės, kaip Dievas galėjo taip blogai savo darbą atlikti. Tačiau taip manydami klystame; Dievas nieko nepadarė su trūkumais. Kad žmonės kartais nepaabejotų, šventasis Raštas aiškiai pasako: **Ir matė Dievas visus dalykus, kuriuos buvo padaręs, ir buvo labai geri** (Gen. 1, 31). Taigi, ir Adomas bei Ieva iš Dievo rankų išėjo tobuli.

Adomo protas

Dvasios savybėmis Adomas toli pralenkė didžiausius pasaulio išminčius. Savo giliu protu apžvelgė Dievo sukurtuosius gyvius ir augalus ir kiekvienam davė vardą, atitinkantį jo prigimčiai ir paskyrimui. Mes mokomės daug metų ir tai vos paviršutiniškai teįstengiamo suprasti, o Adomas suprato trumpu laiku. Jis turėjo būti didelis zoologas ir didelis botanikas.

Adomas nieko nežinojo apie Ievos sutvėrimą: kaip ir iš kur ji padaryta. Tačiau, vos pažvelgęs į Ievą, savo giliu protu ne-

klaidingai suprato, iš kur toji moteris: **Tai kaulas iš mano kaulo ir kūnas iš mano kūno** (Gen. 2, 23). Kas šiandien pajęgtų taip greitai suprasti žmogaus kilmę?

Adomo kūnas

Adomas buvo grožio idealas. Jo kūno sudėtis buvo tokia, kokios neturi nė geriausi atletai: išvaizda sveika, didinga, bet kartu švelni, proporcinga. Adomas buvo greitesnis už suomių bėgikus, stipresnis už ristikus, vikresnis už sporto meisterius. Ką kiti pasiekia ilgu ir kruopščiu darbu, tas Adomui buvo duota išsyk daug didesniame laipsnyje. Kodėl taip manome? Nes neatitiktų Kūrėjo garbę, jei iš gimusiųjų nuodėmėje kas nors perviršytų tą, kurs tobulas išėjo iš Dievo rankų.

Adomo organizmas buvo toks sveikas, toks nesuprantamai tobulas, kad nė rojus netekimas negalėjo trumpu laiku to organizmo palaužti; juk Adomas išgyveno 900 metų. Kuris motoras galėtų nesustodamas veikti bent 10 metų?

Jei kas parodytų tikrą Adomo atvaizdą, tai ne tik viso pasaulio moteris, bet ir vyrai tokiu grožiu susižavėtų. Kokios jo buvo

akys, kokie plaukai, niekuomet nesužinosime. Tik vieną dalyką Adome menininkai klaidingai vaizduoja, kad piešia jį be barzdos. Adomas iš Dievo rankų išėjo ne koks pusbernis, bet subrendęs vyras, ilgas gražias plaukai, gražia barzda, ir viskas kartu darė pilną harmoniją.

Sumenkėjimas

Nuo to momento, kada Adomas ir Ieva papildė nuodėmę, prasidėjo visokeriopas žmogaus menkėjimas. Visų pirma žmogus neteko nemarybės. Nebūt buvę nuodėmės, Adomas ir šiandien tebegyventų, ir mes dabar švęstume jo 10,000 metų amžiaus sukaktį. Vietoj amžino gyvenimo kūnui beliko tik kelios dešimtys metų, o kitam tik keli metai ar net kelios dienos. Vietoj geležinės sveikatos atsirado ligos, kurios sužaloja kūną iki šlykštumo. Vietoj šviesaus proto kaip dažnai matome įkūnytą idijotizmą ir visišką beprotybę. Viskas sumenkėjo: ir atmintis, ir valia, ir protas, ir kūno jėgos.

Tas, kas žmoguje turėjo būti nuo gimimo, bus įvykdyta tikrai pasaulio pabaigoje, bet ir tai ne visiems: Dievo valios klausantieji atgaus tai, ką Adomas prarado. Kūnas vėl gaus nemarybę, mūsų protas vėl pasidarys šviesus, mūsų valia nebePALAUŽIAMA, atmintis tobula ir kitos dvasinės savybės ne mažesniame laipsnyje, kaip jas turėjo Adomas prieš nupuolimą.

Adomas nebuvo skausmams sukurtas, bet pats juos užsitraukė per nuodėmę. Nuo to laiko kiekvieno žmogaus dalia yra didesni ar mažesni skausmai. Tai visa yra nuodėmės padariniai. Bet ir dar daugiau; nuodėmė sukūrė piktą žmogaus sieloje. Širdis pasidarė pilna geidulių, pykčio, pavydo, gėdos, keršto, melo ir kitų nedorybių. Visos pasaulio negerovės iš nuodėmės eina. Jei kokiū nors stebuklu viso pasaulio žmonės pasidarytų laisvi nuo nuodėmės, viskas ant žemės išsyk pasikeistų: kalėjimai būtų tušti, nes nebūtų ko į juos kišti; traktieriai, klubai, barai išnyktų, nes niekas svaigalų nebegertų; teisėjai, advokatai, antstoliai imtųsi kito darbo, kadangi niekas nebesibylinėtų; nebūtų jokių konfliktų, karų, revoliucijų, niekas negamintų armotų, kreiserių, tankų, bombanešių — visur viešpatautų taika ir meilė; niekam nebūtų nei vokiečių nei ki-

tokio pavojaus...

Nuodėmės atspaudas gamtoje

Nuodėmė toks baisus dalykas, kad ji ne tik visos žmonijos, bet ir visos gamtos gyvenimą apvertė kojomis aukštyn. Jei žmogus, nebuvo skausmui sukurtas, nesinori tikėti, kad skausmas būtų buvęs gamtoje prieš Adomo ir Ievos nupuolimą. Daugelis šventųjų yra tos nuomonės. Jie remiasi ir šventuoju Raštu, kuriame sakoma, kad vilkas vėl gyvena taikoje su avimi ir stirna jausis saugiai šalia liūto. Toks vaizdas bus tuomet, kada nuodėmė bus nugulėta. Aišku, toks turėjo būti ir tuomet, kada nuodėmės nebuvo.

Matoma gamtoje gyvių tarpusavio kova atvaizduoja kovą tarp pikto ir gero, kovą kuri prasidėjo kartu su nuodėme. Iš kitos gi pusės, žemesniųjų gyvių pasiaukojimas aukštesniesiems iliustruoja naują tvarką, įvestą po nuodėmės atėjimo. Tik paties Dievo pasiaukojimas galėjo atitaisyti nuodėmės padarytą baisumą. Dievo pasiaukojimas — tai centrinis amžinybės įvykis, kurio skambesys siekia tūkstančius metų pirmyn ir atgal. Kančia ir auka po Kristaus — paliudija Golgotą. Bet tikslas visais atvejais vienodas: atgaila už žmogaus nuodėmes. Už nuodėmes žmonija kentėjo iki Kristaus, už žmonių nuodėmes kentėjo Kristus, už nuodėmes kenčiame mes visi.

Jei nuodėmė nebūtų atėjusi pasaulin, dabar erelis nedraskytų karvelio, vilkas nepiautų avies, žvėris nepultų ant žvėries. Kaip Dievas sutvarkytų gyvulijos mitybos klausimą, mes nežinome; Jo visagalybė turi šimtą kelių.

“Sur. Cor.”

Išmintingos Mintys

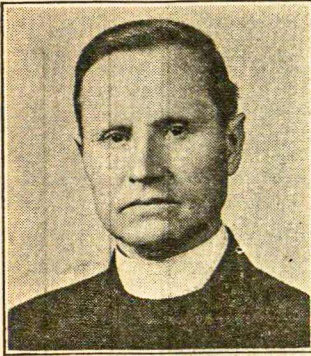
Matyti savo tamsybės — tai turėti didelę šviesą.

* * *

Ar galėtum miegoti ir valgyti keletą dienų su lavonu savo kambaryje? Kiek gi dienų praleidi su savo lavonu virtusia siela!

* * *

Viešpats Jėzus kiekvienam iš mūsų galėtų pasakyti, kaip pasakė Angelei Folinjietei: “Ne juokais tave myliu”. O mūsų atsakymas Viešpačiui bene bus toks: “O aš myliu Tave tikrai juokais”.



Kun. A. Andriušis, M. I. C.



Kun. Kaz. Vengras, M. I. C.

Mūsų Misijonieriai Rašo Laišką

Buenos Aires, liepos 20, 1939

Didžiai Gerb.:

Greit prabėgo keletas mėnesių kaip matėmės! Širdingiausiai sveikiname Jus ir meldžiame Aukščiausiąjį teikti Jums gausias savo malones ir Švč. Panelę, mylimiausiąją mūsų Motinėle, laikyti Jus nuolatinėje savo globoje. Atleiskite, kad taip ilgai neparašėme Jums laiškelių, ne dėl pamiršimo, bet dėl nesuradimo pastovios vietos apsigyvenimui ir atidėliojimo. Mes Jūsų gerumo ir malonumo niekad nepamiršime. Mūsų nuoširdžios maldos už Jus kasdien yra siunčiamos gerajam Dievui ir mūsų mintys labai dažnai skrajoja Jūsų tarpe.

La Plata arkivyskupas Jonas Chimento leido Marijonams įsikurti Valentin Alsinoj, Avellanedoje, Buenos Aires miesto provincijoje, kur tirščiausiai yra apgyventa lietuviais ir pažadėjo suteikti parapijos teises. Nurodytos vietos ribose nuo geg. 1 d. išnuomavome vieno aukšto namą, kurį sudaro didelis kambarys apie 100 žmonių koplyčia, 2 miegami kambariai ir vienas, kurs tas pats yra zakristija, valgomasis ir svečių priėmimo kambarys — ofisas. Gegužės 10 d. šiame name apsigyvenome ir sekmadienį, geg. 21 d. pradėjome viešas lietuviams pamaldas. Dabar kas sekmadienis laikome Mišias 9 val. šioje koplyčioje ir Buenos Aires mieste 11:45 val. Šv. Jono Evangelisto bažnyčioje, kurią valdo Tėvai Saleziečiai, o kas antras sekmadienis važiuojame į Berisso miestą laikyti lietuviams Mišių Švč. Panelės Krikščionių Pagalbos bažnyčioje. Prie mūsų nuomuojamo namo yra daržas, kuriame galima

daržovių užsiauginti. Nuomos mėnesiui mokame 145 pesus (apie \$34.00).

Naujai kūrybai pirmiausia reikalinga įsigyti žemės plotas, ant kurio būtų galima pastatyti bažnyčią, mokyklą ir kitus reikalingus trobėsius. Žemės įsigijimas gerokai kainuoja, o reikalas verčia būtinai įkurti Argentinos lietuviams pastovų apšvietos ir kultūros centrą. Šio tikslo atsiekimui pasitikime Dievo Apvaizda ir gerai, kilnios minties žmonėmis.

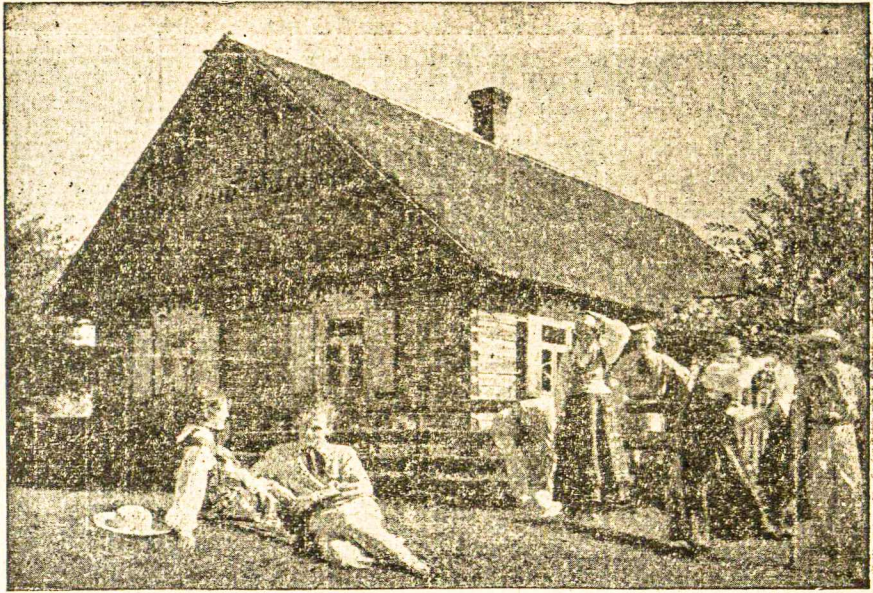
Stengiamės šį tą įvykdinti. Rengiame įvairius parengimus, dėstome lietuviškose mokyklose tikybos pamokas, rankiojame vaikus ir ruošiamės prie Pirmos Komunijos, stipriname draugijinį veikimą ir organizuojame naujas jėgas dirbti Dievui, Bažnyčiai, Tėvynei ir gerinti žmonių gyvenimą.

Argentinoje, bendrai imant, nedaug teuzdirba. Gyvenimą padaro, bet praturtėti sunku, o dabar ir darbai sumažėjo. Lietuviai daugumoje tikybos žvilgsniu labai atšalę, nevieningi, netaikingi ir mėgsta girkšnoti. Kalčiausia to blogumo yra komunistinė, socialistinė spauda, vieši demoralizuojantieji parengimai ir draugavimas su tamsiais, žemos doros žmonėmis. Praktikuojančiųjų katalikų ir lankančiųjų lietuviškas pamaldas yra mažai, bet Dievo malonei veikiant, pažai gerųjų būrelis didėja. Ganytojauti reik didelės išminties, geros taktikos ir stiprios sveikatos. Malonėkite atsiminti mus ir mūsų žmones savo maldose.

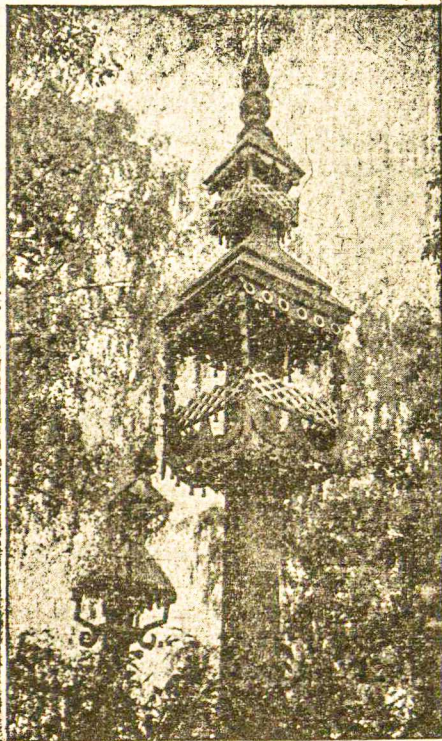
Jūsų Kristuje,

Kun. Antanas Andriušis

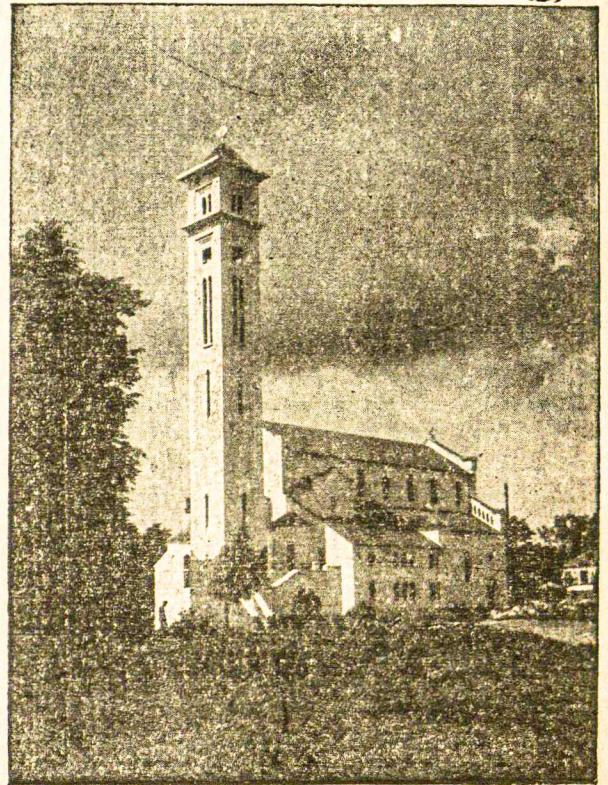
Kun. Kazimieras Vengras



Lietuviška gričia.

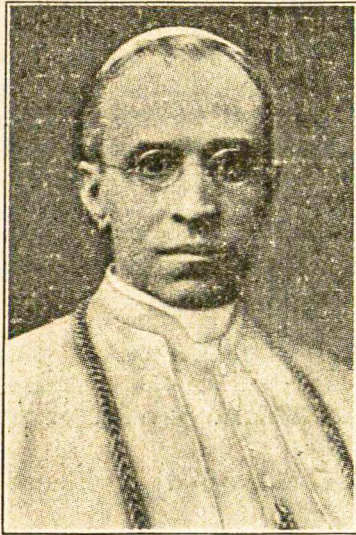


Vienas iš Lietuvos kopylstulpių.
Tokie kopylstulpiai puošia visas
Lietuvos pakeles.



Kybartų (Lietuvoj) katalikų bažnyčia.

Švento Petro Įpėdinis, Pijus XII



celli, tuo būdu pilnai užtvirtino jo diplomatiškas nuožiūras. Su jo išrinkimu pasaulio valstybės negalėjo laukti pakeitimų diplomatiškuose santykiuose. Pats faktas, kad Kardinolas Pacelli išsirinko savo įpėdinio vardą rodo jo norą toliau tęsti pirmuosius ar senesnius planus valstybiniuose santykiuose.

Šventas Tėvas Keliautojas

Pijus taipogi yra nuoširdus keliautojas ir mums labai gerai žinomas, nes jam teko aplankyti mūsų šalį. Jis yra pirmas šventas Tėvas, kuris turėjo progą aplankyti mus. 1936 m. Pacelli praleido vieną pilną mėnesį keliaudamas po J. A. V. dieceziją. Jam pasitaikė proga pasisvečiuoti pas prezidentą Rooseveltą ir pasikalbėti su visais svarbesniais Bažnyčios vyskupais ir prelatais.

Būdamas Amerikoje Kardinolas maždaug apsigyveno "Insfada" ponios Genovaitės G. Brady dvare. Tai tikrai gražus namas su plačiais laukais, milžiniškais rūmais, ir visokiais patogumais. Ponia Brady turi Švento Sosto Kunigaikštienės titulą. 1938 metais ji mirė ir paliko visus savo turtus Jėzuitų vineuolijai ir kitoms labdaringsoms įstaigoms.

Visose kelionėse per Jungtines Valstybes Kardinolas Pacelli keliavo pasisamdytu lėktuvu. Prie kiekvieno išlipimo didžiausios vyskupų ir minios delegacijos laukė jo atvykimo. Planai visiems sustojimams buvo sudaryti mėnesiais prieš laiką. Visi norėjo ir laukė jo atvykimo. Kiekvienas priėmimas buvo triukšmingas ir begalo vargingas. Ilgiausios eilės pasveikinimų, prakalbu! Visur iškilmės ir iškilmingi pietūs. Visuose tuose priėmimuose Kardinolas Pacelli kalbėjo anglų kalboje. Jis stebino visus savo kalbos tobulumu ir giliu savo nuoširdumu.

Dabartiniam Popiežiui teko keliauti po Pietų Ameriką ir per daug kitų valstybių. Jis kuo plačiausia apkeliaavo pasaulį. Retas kuris šventųjų Tėvų tiek daug šio moderniško pasaulio yra matęs. Visos pasaulio įžymybės nėra svetimos jo akims.

ŠIŲ metų, kovo antrą dieną, Kardinolų Kolegija, Romoje, vietoj a. a. Pijaus XI, išrinko Kardinolą Pacelli, kaipo popiežium. Ir šis garbingas Kardinolas pasirinko gerai žinomą Pijaus vardą. Kardinolas Pacelli šiomis dienomis yra visų žinomas kaipo, Šventas Tėvas ir 262-tras šv. Petro įpėdinys, kuris valdo Katalikų Bažnyčią. Pasitaikė, taipogi, kad jis buvo išrinktas popiežium ant 63-čios savo gimimo dienos. Tokia buvo Dievo gimimo dienos dovana garsiam Bažnyčios tarnui. Per paskutiniąsias Pijaus XI gyvavimo dienas, Kardinolas Pacelli buvo jo Valstybinis Sekretorius ir tikrai garsus diplomatas. Pacelli per tuos metus nustatė daugumą Vatikano diplomatiškų santykių su visomis pasaulio valstybėmis. Šiuo laiku sėdi šv. Petro soste tikras diplomatas ir valstybinių santykių tvarkytojas.

Kai Pijus XII užėmė Vatikano sostą, Bažnyčios ateitis tikrai buvo tamsi. Meksikoje, Ispanijoje, Vokietijoje ir Rusijoje ėjo ir dar eina persekiojimai. Totalitarinių valstybių tvarkytojai grasino kardinolus ir noriai statė ar nurodė jiems tinkamesnius kandidatus. O Kardinolo Pacelli vardas kaip tik buvo visų kuo labiausia paniekiamas ir neapkenčiamas, nes visos valstybės gerai žinojo jonoostabų geniališkumą diplomatijos dalykuose. Kardinolų Kolegija išrinkdama Pa-

Tai Tinkamiausias Žmogus!

Per praeitus keturiasdešimts metų, ar geriau sakant, nuo pat pirmųjų savo kunigystės metų, Kardinolas Pacelli lošė labai svarbią rolę Bažnyčios valstybiniuose santykiuose. Jo pirmos pareigos buvo valstybiniame Vatikano departamente. 1918 metais, Pacelli buvo paskirtas nuncijum į Vokietiją. Dvylika metų vėliau jam pasisėkė praveisti Konkordatą tarp Vatikano ir Vokietijos. O 1929 metais užėmė Kardinolo Gasparri vietą Va-

tikane, kaip Valstybinis Sekretorius Pijui XI. Kardinolas Pacelli visais atžvilgiais kaip tik tinka šv. Tėvo pareigoms. Visi tokie keliavimai po pasaulį, susikirtimai su valstybiniais valdovais, susitikimai ir pasisvečiavimai su žymiausias šio pasaulio žmonėmis ir kiti pamokinantieji patyrimai valstybių sostuose kaip tik prirengė šį žmogų prie šių svarbių šv. Sosto pareigų. Dar su Dievo galinga pagalba šis garbingas žmogus kaip tik apgins mūsų Bažnyčią ir ves ją tikroju keliu.

P. P. Č.

KAIP GIMĖ MOZARTO "REQUIEM"

KAS iš jūsų negirdėjote per radiją ypatingai gražių gedulingų mišių "Requiem"? Tai yra labai gražus muzikos dalykas. Šitų mišių autorium yra vokiečių kompozitorius Wolfgangas Amadėjus Mozartas (sk. Mocartas), gyvenęs nuo 1756 iki 1791 m. Apie jo "Requiem" atsiradimą pasakojama šitokia legenda, o gal ir tikrenybė, nežinau.

Vieną dieną Mozartas išgirdo prieš savo namus sustojant vežimą. Mozarto tarnas pranešė, kad turtingai apsirengęs ponas prašosi pas kompozitorių.

— Kas jis yra ir ko nori? — paklausė menininkas.

— Nežinau, — buvo atsakymas. — Nežinomasis atsisako pasakyti savo vardą.

— Tegu įeina, — sutiko Mozartas.

Nepažįstamasis įėjo pranešė, kad prieš kelias dienas miręs jo vienas draugas. Dabar jis noris įamžinti savo draugo atminimą gražiomis gedulingomis mišiomis.

— Parašykite man gedulingas mišias, o aš jums sumokėsiu šimtą dukatų. — Ir tuoj pat svetimasis, kuris jokiū būdu nenorėjo pasakyti savo pavardės, padėjo pinigų ant stalo.

— Sutinku, — pasakė Mozartas. — Ateikite po keturių savaičių.

Nežiūrint atkalbinėjimų žmonos, patarusios jam taupyti savo netvirtą sveikatą, Mozartas ėmėsi plunksnos. Po kelių savaičių jis pasakė:

— Tikrai, "Requiem", kurį aš dabar kuriu, yra man pačiam. Tas dalykas bus atliktas per mišias už mane. Aš tai nujaučiu.

Praslinko keturios savaitės ir nepažįstamasis atvyko.

— Aš nebegaliu atlikti savo darbo, — pareiškė jam muzikas.

— Tai ne svarbu. — Atsakė svetimasis. — Kiek laiko tamstai dar reikia užbaigti tą kūrinį? — Paklausė, matydamas Mozarto išblyksusį veidą ir drebančias rankas.

— Dar keturias savaites, nes darbas yra daug sunkesnis, negu aš maniau.

— Gerai. Štai dar 50 dukatų už didesnę tamstos vargą.

— Bet kas tamsta esate? — Paklausė Mozartas.

— To nepasakysiu, nes tai jums visai nesvarbu. Aš atvyksiu po keturių savaičių.

Nepažįstamasis išėjo. Muzikas tuoj pašaukė tarną ir įsakė sekti nepažįstamąjį, kad sužinotų, kas jis per vienas. Bet tarnas sugrįžo, sakydamas, negalėjęs sužinoti nežinomojo adreso.

Dabar Mozartas suprato, kad paslaptingas klientas yra nepaprastas žmogus, bet angelas, kurį Dievas atsiuntė pranešti artimą kompozitoriaus mirtį. Su didžiausiu atsidėjimu jis užbaigė šitą "Requiem", kurį jis pats pripažino, kaip geriausią ir didžiausią savo kūrinį. To darbo metu jis kelis kartus apalpo. Besibaigiant keturiom savaitėm, muzikas jau buvo pasiruošęs.

Kada nepažįstamasis atvyko atsiimti savo užsakymo, Mozartas jau nebegyveno...

Iš esp. kalb. A. Rubikas - Jurgūnas

Paklausimams Atsakymai

Kas yra tie biblistai ir adventistai?

DAŽNAI pasitaiko Amerikoj sutikti žmonių, kurie platina įvairias knygas ir Šventąjį Raštą. Jie ypač mėgsta prisidengti nekaltais vardais, kad tik žmonės pirktų jų spaudą. Nevienas žmogelis apsigavęs ir nusiperka, o paskui jas paskaitęs meta į krosnį. Iš kur gi tie knygnešiai atėjo? Tai yra visokių visokiausių protestantiškųjų ir kalvinistiškųjų sektų atstovai: metodistai, biblistai, adventistai ir t.t.

Biblistų įkūrėjas turtingas Amerikos pirklys Karolis Russel. Jis pirma buvo kalvinistas. Bet jam labai nepatiko Kalvino mokslas apie žmogaus paskyrimą. Todėl jis pats išsigalvojo daug gudresnį tikėjimą. Beskaitydamas Šv. Raštą, jis ypač domėjosi tais Šv. Rašto skyriais, kurie kalba apie pasaulio pabaigą. Anot Russel supratimo, visi šios žemės įvykiai reikia dalinti į tris didelius laikotarpius: 1) senasis pasaulis — nuo pasaulio įkūrimo iki tvano laikų, 2) dabartinis blogasis pasaulis — nuo tvano iki 1874 metų, po kurių turėję eiti 40 “piūties metų”, o 3) jau nuo 1914 metų turėjęs būtinai prasidėti trečiasis laikotarpis — “Taikos ir Ramybės Karalystės” dienos. Deja, mes žinome, kokia baisi “Ramybės Karalystė” prasidėjo tais metais! Pats Russel tuomet dar buvo gyvas. Jo sekėjų daugybė buvo pasaulyje ir reikalavo kokio nors pasiūkinimo. Tada jis ėmė teisintis, jog Dievas dar leides porą metų “piūčiai užbaigti”. Tačiau nei jis pats mirdamas 1916 metais nei jo sekėjai tos piūties pabaigos nė iki šiol nesulaukia. Vis dėlto jie ir dabar dar skelbia, kad “milionai dabar gyvenančių žmonių nemirsių”. Russel paskelbtojo tikėjimo galva pasiliko apsukrus advokatas Rutheford. Jis pasiryžo sumobilizuoti milijoniškas pinigų sumas visai Europai atversti. Dėl to iš Šveicarijos sostinės Berno jis ėmė visur skleisti savo leidinius. Tos knygelės ypač atkakliai puola katalikų tikėjimą. Todėl Rusijos bedieviai dažnai jais

pasinaudodavo ir jų propagandą katalikų kraštuose mielai paremdavo. O paskui rodydavo kitiems, sakydami: “Žiūrėkite, kaip krikščionys vieni kitus myli!” Dėl tokių biblistų giminytės su komunizmu kai kuriose Europos šalyse jų propaganda buvo griežtai uždrausta.

Šiek tiek nuosaikesni yra adventistai. Jų įsteigėjas yra taip pat amerikietis Vilius Miller. Jis išsiskaitęs į pranašo Danieiaus ir šv. Jono Apreiškimų knygas ėmė visiems tikrinti, kad 1843 metais Kristus turįs antro kartą ateiti į šį pasaulį. Išganytojui tuo laiku nepaklausius, Miller sakė, kad vėlių vėliausiai Kristus ateisias iki 1844 metų kovo 21 dienos. Nė to nesulaukęs, jis paskelbė kaip neatšaukiamai paskutinę dieną — 1844 metų spalio 21 d. Bet ir ši pranašystė nuėjo niekais. Tuomet jį ėmė gelbėti iš šios keblios padėties kita “pranašė”, kuri paskelbė, kad Kristus tikrai įžengęs į dangų 1844 metų spalio 22 dieną tam, kad išrinktuosius Dievo vaikus apvalytų nuo jų nuodėmių. Tačiau nuo šio laiko adventistai jau niekad nenurodinėja tikslios dienos, kada Išganytojas ateis į šį pasaulį. Vis dėlto jie ir dabar dar tebetiki, kad Mesijas jau netrukus ateisias ir per ištisą tūkstantį metų viešpatausias žemėje, o 144 tūkstančiai adventistų būsią Jo padėjėjai.

Ir adventistai stengiasi visą kaltę už pasaulio blogybes suversti ant katalikų. Geriausias ginklas prieš juos tai gilesnis mūsų tikėjimo tiesų pažinimas ir uolesnis katalikiškosios spaudos platinimas. O atėjus nepažįstamam spaudos platintojui, kuris siūlo religines knygas pirkti, visados turime gerai apžiūrėti, ar jos turi Bažnyčios aprobatą ar ne. Jei tokios aprobatos nėra, tuomet yra aiškiausias ženklas, kad tos knygos yra bet kurių klaidatikų išleistos!

Į kiekvieną darbą įsitrauk tik tiek, kad neužmirštum Dievo: Jis turi teisę būti neužmirštas.

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Lietuva Atgaivino Savo Santykius Su Vatikanu

**Nuncijum Paskirtas Arkiv. Giovanni
Vallega**

Vatikanas. — Šventojo Sosto diplomatiniai santykiai su Lietuva atgaivinti po septynerių metų pertraukos.

Popiežius Pijus XII nuncijum Lietuvai paskyrė arkiv. Giovanni Vallega. Lietuva gi atstovu Šventajam Sostui siunčia St. Girdvainį.

Seniai Taip Turėjo Būti.

Lietuva neturėjo normalinių santykių su Vatikanu per keliolika metų. Jie buvo nutraukti dar tais laikais, kuomet ministru pirmininku buvo prof. Augustinas Voldemaras. Jie buvo nutraukti ir per ilgą laiką nesunormuoti dėl to, kad tautininkų partijos keli vadai buvo užsispyrę užduoti smūgį Bažnyčiai ir Lietuvos katalikų visuomenei. Jiems buvo nepakeliui eiti su Bažnyčia, kuri stovi už laisvę, už teisėtumą valstybės gyvenime ir už teisingumą socialiniame ir ekonominiame veikime.

Lietuva yra katalikiškas kraštas. Dėl to buvo nenormalu, kad jis per keliolika metų neturėjo tinkamų ryšių su Vatikanu ir kad katalikai, būdami savam krašte ir tai milžiniškoje daugumoje, buvo persekiojami. Aišku, kad tai neigiamai veikė į valstybės reikalus ir kad tautos nevienijo, bet ją skaldė.

Tokia padėtis Lietuvoje neigiamai paveikė ir jos išėiviją, dėl to nekartą Amerikos lietuvių katalikų laikraščiai ir lietuvių katalikų organizacijos turėjo daryti stiprių pareiškimų, kad Lietuvos vyriausybė tą nenormalų būvį pataisytų.

Visi šie prisiminimai nemalonūs. Ačiū Dievui, kad sulaukėm tos valandos, kurioj galime pranešti Amerikos lietuvių visuomenei, kad tas, ko troškom, ko prašėm ir reikala-

vom, jau įvyko — Lietuva atgaivino gerus santykius su Vatikanu ir, tikimės, Katalikų Bažnyčia ir katalikiškasis veikimas Lietuvoje pradės eiti normališkomis vėžėmis!

Tai bus dar vienas kražus Vieningo Darbo Vyriausybės atliktas žygis, už kurį mes nuoširdžiai ją sveikiname.

Ir Austrijos Vyskupai Dalyvaus Konfereicijoje

Viena. — Vokietijos vyskupai šio rugpiūčio mėn. 20 d. turės savo metinę konferenciją Fuldoje. Šį kartą šioje konferencijoje dalyvaus ir Austrijos vyskupai. Pereitais metais jie nedalyvavo.

Unistai Katalikai Bus Pamaldose Švč. Vardo Katedroje

Katalikų Amatininkų Unistų sąjungos skyrius Chicagoj šiemet iškilmingai minės Darbo dieną. Švč. Vardo katedroje įvyks iškilmingos pamaldos — Mišios ir pamokslas.

Šią sąjungą sudaro unistai vyrai ir moterys, priklausą, Amerikos Darbo Federacijai, CIO, geležinkelininkų brolijoms ir nepriklausomoms unijoms.

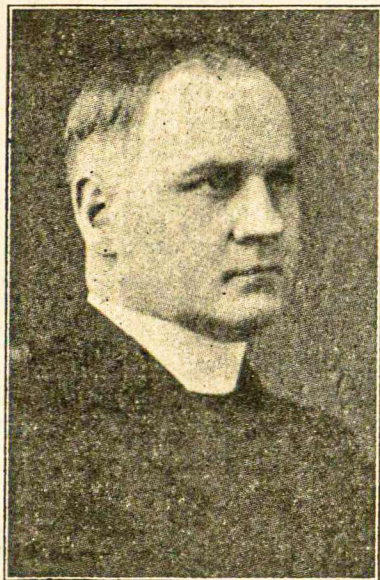
Sąjunga turi skyrius kone visuose didesniuose miestuose. Jos vadai darbuojasi už popiežių enciklikų socialiniais klausimais vykdymą.

Renkama Medžiaga Meksikos Kankiniui Beatifikuoti

Arkivyskupas Luiz Martinezas visiems Meksikos katalikams įsakė prisiųsti turimus dokumentus, laiškus ir kitą rašytą medžiagą, liečiančią gyvenimą Tėvo Miguel Pro Juarez, kuris 1927 m. mirė kankinio mirtimi. Meksikos tikinčiųjų patiekta medžiaga bus pasiųsta Vatikanan su prašymu Tėvą Pro paskelbti šventuoju. Dar jam gyvenant tebesent, per pastarųjų dešimt metų laikotarpį žmonės jį laikė šventuoju. Daugumas tikinčiųjų nešiojo medalikėlius su jo atvaizdu ir lankė namuose padidintus jo portretus.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Kun. J. Jakaitis Paskirtas Argentinos
Lietuvių Misijai



Marianapolis College, Thompson, Conn. — Rūg. 7 d. grįžo iš marijonų kapitulos Romoje buvęs 1933 — 1939 metais tos kongregacijos provincijolas Amerikoje kun. Jonas J. Jakaitis, MIC.

Naujasis kun. Jakaičiui paskyrimas yra vykti į Argentiną misijonieriaus darbui Pietų Amerikoje, kur jis sykiu su kun. A. Andriušiu, MIC. ir kun. K. Vengru, MIC. ten šiemet kovo 1 d. įsteigė marijonų misijų namą. Lietuvių kunigų Argentinoje paskutiniu laiku visai nebuvo.

Kun. Jakaitis tikisi išvykti į Pietų Ameriką už trijų mėnesių. Ligi tam laikui jis dirbs Argentinos lietuviams šioje šalyje, rinkdamas aukas pirmtutinei lietuviams bažnyčiai toje šalyje pastatyti, kadangi Pietų Amerikos lietuviai, patys labai skurdžiai gyvendami, vieni to nepajęgtų padaryti.

Kun. Jakaičiui provincijolu esant, Marijonai pasistatė gražią bažnyčią ir atidarė pirmąją lietuvių kunigų seminariją mieste, Hinsdale, Ill., įkūrė Marijonų Kongregacijos šaką Pietų Amerikoje, uždėjo juvenato mokyklą prie savo seminarijos, Hinsdale, ka-

me šiemet jaunuoliai yra priimami nuo pirmųjų high school skyrių.

Atvyko Kun. Dr. Matulaitis, MIC.

Rūg. 7 d. atvyko trims mėnesiams į Ameriką Londono lietuvių vadas kun. dr. K. Matulaitis, MIC.

Nuo rūg. 18 d. jis ves aštuonių dienų rekolekcijas šv. Kazimiero seselėms Chicagoje, o paskui skelbs misijas įvairiose lietuvių bažnyčiose.

Kun. dr. Matulaitis, MIC yra amerikiečiams žinomas, nes keletą metų išgyveno Chicagoje, būdamas kapelionu šv. Kazimiero seselėms ir tvarkydamas “Draugo” dienraštį ir “Laivo” savaitraštį.

Dr. Raulinaitis Išvyko

Kelias savaites viešėjęs Amerikoje advokatas dr. Pranas V. Raulinaitis rugpiūčio 9 d. Queen Mary laivu išvyko atgal į Lietuvą. Rugpiūčio 8 d. svečias atsilankė į L. Vyčių seimą, kurio dalyvius pasveikino Lietuvos Pavasarininkų vardu. Išvykdamas dr. Raulinaitis pareiškė savo didelį pasitenkinimą amerikiečiais lietuviams, kurių jis daugelį sutiko, lankydamas New Yorką, Chicago, Clevelandą, Bostoną ir kitas vietas. Jo linkėjimas stipriai laikytis lietuviybės.

Išrinkta Nauja Moterų Sąjogos Valdyba

Worcester, Mass. — Moterų Sąjungos naujon centro valdybon išrinkta: Paurazienė — pirmininkė; Krpiūtė ir Aukštakalmenė — vicepirmininkės; Vaičiūnienė — sekretorė; Statkienė — izdininkė; Mažeikienė ir Poškienė — izdo globėjos; Sakalienė — redaktorė; dr. Rakauskas — vyriausiasis daktaras kvotėjas.

Į seimą buvo atvykę daug garbingų svečių kunigų ir Worcester miesto biznierių. Seimas taipogi pasižymėjo gausiais savo pasiryžimais ir malonių ūpu.

Prof. Pakštui Suteiktas Švedijos Ordinas

Los Angeles. — Švedijos karalius Gustavas neseniai už didelius nuopelnus švedų tautai ir kultūrai prof. dr. Kazį Pakštą apdovanojo aukštu ordinu, pakeldamas jį Vazos ordino pirmo laipsnio Vyčiu. Ši žinia pasiekė Kalifornijos universitetą, kur prof.

Pakštas skaitė paskaitas. Universiteto vadovybė, norėdama ir pati prof. Pakštą pagerbti, rugpiūčio 31 d. surengė nepaprastas iškilmes universiteto rūmuose, iškilnių kambaryje.

Į prof. Pakšto pagerbimo iškilmes susirinko universiteto dekanai, profesoriai, švedų veikėjai, Švedijos vicekonsulas Danielson. Prof. Pakšto veiklą apibūdino prof. Graham ir pristatė jį universiteto vedėjui prof. Hedrick. Švedijos vicekonsulas Danielson pasakė ilgesnę kalbą, paaiškindamas Vazos ordino reikšmę ir pažymėdamas, kad šiuo ordinu apdovanojami tik ypatingai nusipelnę visuomenės darbuotojai kultūrininkai.

Lietuvių vardu kalbėjo dr. J. Bielskis. Švedijos vicekonsului prisegus prie prof. K. Pakšto krūtinės ordina, profesorių pasveikino universiteto vadovybė, visi iškilnių dalyviai. Po to surengti priešpiečiai, kuriuose pasikeista kalbomis ir linkėjimais. Po priešpiečių prof. Pakštas skaitė viešą paskaitą apie Lietuvą, įrodydamas Lietuvos nepaprastą pažangą per nepriklausomo gyvenimo laikotarpį.

Išleistuvės Kun. Vaitkevičiui, MIC.

Hinsdale, Ill. — Aną dieną visi neišvažiavę Marijos Kalnelių gyventojai: klierikai, naujokai ir broliukai susirinko seminarijos refektoriuje prie iškilmingos vakarinės atsisveikinti su gerb. kun. daktaru J. Vaitkevičium, MIC., kuris šiomis dienomis išvažiuoja į savo naujai paskirtą vietą Romoje.

Atsisveikinimo puotoje vyravo liūdėsio ir džiaugsmo ūpas; liūdėsis, kadangi mylimasis tėvas viršininkas išvyksta; džiaugsmas, kad Tėvo Vaitkevičiaus pasidarbavimas yra įvertinamas ir kad jis dabar galės užtarti mus būdamas taip arti prie valdžios Romoje. Puotos metu kalbėjo dabartinis namo viršininkas, gerb. kun. P. Biskis, MIC. Savo kalboje jis pareiškė visų auklėtinių ir pavaldinių gilius liūdėsio ir dėkingumo jausmus ir taipogi palinkėjo Tėveliui Vaitkevičiui laimingos kelionės per jūrą. Savo atsisveikinimo kalboje kun. Juozapas sakė, kad jam tikrai sunku apleisti šią "laisvės šalį" ir ypatingai Marijos Kalnelius, kur praleido tokius malonius metelius. Toliau

sakė, kad tiesa, nesimatys akimis, bet dvasioje visad pasiliks Marijos Kalneliuose. Kun. Vaitkevičius reiškė džiaugsmo, kad jam teko išleisti nors vieną naujų kunigų laidą.

Vyčių Seimas Išsirinko Naują Centro Valdybą

Kearney, N. J. — Paskutinę seimo dieną nauja centro valdyba buvo išrinkta Lietuvos Vyčiams. Dvasios vadas bus paskirtas Kunigų Vienybės centro. Pirm. — Pranas Gudelis, Dayton, Ohio; I vice pirm. — Liudvikas Ketvirtis, New Jersey; II vice pirm. — Ant. Gaputis, So. Boston, Mass.; fin. rašt. — Bern. Rimkiūtė, Cicero, Ill.; prot. rašt. — Mary Brazauskaitė, Chicago, Ill.; išdin. — Monika Petraitienė, Chicago, Ill.; spaustuvės direk. (senas) — J. Glebauskas, kun. M. Urbonavičius ir Anastazija Varaniūtė, visi iš Chicagos; ritualo kom. seni — kun. M. Urbonavičius, J. Juozaitis ir Z. Vyšniauskas; sporto komisija: J. Basan, Z. Vyšniauskas ir J. Zostautas. Garbės nariai pakelti: St. Šimulis ir K. Zaromskis, chicagiečiai.

Seimas buvo gausingas dalyviais. Buvo 81 delegatų iš 24 kuopų, 3 apskričių ir 6 centro nariai.

Svečių buvo 24. Tarp jų Kearny ir Harrison miestų majorai. Kunigų — apie 15. Seimo vieta labai graži — nauja ruiminga miesto knygyno salė.

Virš 1006 Lietuvių Buvo Naturalizuoti

Chicago. — Pranešta, kad nuo 1933 metų iki pereinamo liepos mėn. 31 d. Chicagoj naturalizavosi (gavo J. A. V. pilietybės sertifikatus) 1,006 lietuviai.

Svarbios Iškilmės Pas Kazimierietes

Chicago. — Rugpiūčio 15 d., Šv. Kazimiero Seserų vienuolyne profesijos ir abitų įvilkimo apeigose vadovavo gerb. klebonas kun. J. Vaitekūnas iš Providence, R. I. Ceremonijos tikrai buvo įspūdingos ir gausių minių lankomos.

10 kandidačių priėmė abitus; 10 seselių naujokių sudėjo pirmuosius apžadus; ir 6 seselės sudėjo amžinus apžadus. Tokios dienos yra tikrai didelės džiaugsmo dienos ne tik pačioms seselėms ir jų viršininkėms, bet

ir visai lietuvių visuomenei, kurią tos vienuolės taip nuoširdžiai tarnauja. Lai Dievas laimina jas!

Švenčia 25 m. Sukaktuves Dievo ir Tautos Tarnyboje

Chicago. — Rugpiūčio 16 d. Šv. Kazimiero Seserų vienuolyne įvyko didelė iškilmės. Visas vienuolynas prašė Dievo malonių 9 seselėms, kurios mini profesijos sidabrinį jubiliejų. Tikrai džiugu sveikinti tos vienuolės, kurios įstojo į vienuoliją sunkiausiose jo gyvavimo dienose ir išlaikė visus mėginimus bedirbdamos sunkiausius darbus.

Tomis sveikintinomis jubiliatėmis yra šios devynios Šv. Kazimiero seserys vienuolės: Sesuo M. Anastazija, iš New Philadelphia, Pa.; Sesuo M. Kristina gimė Shenandoah, Pa. įstojo į vienuolyną atvykus iš Lietuvos; Sesuo M. Ludvina iš Kingston, Pa.; Sesuo M. Benidikta iš Boston, Mass.; Sesuo M. Teodora iš Marijampolės apskr. Lietuvoje; Sesuo M. Matilda iš Chicago, Ill.; Sesuo M. Valerija iš Kenosha, Wis.; Sesuo M. Veronika iš Shenandoah, Pa.; ir Sesuo M. Salomė iš Pittston, Pa.

Lai Dievas ir Panelė švenčiausia duoda joms sveikatos ir malonių dar kitus dvidešimt penkis jubiliejaus metus sulaukti. Ilgiausių metų!

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Lietuvą Atlankė Anglas Lietuvių Bičiulis

Kaunas. — Liepos 27 d. per Rygą atvyko į Kauną žymus anglų visuomenės veikėjas, didelis Lietuvos bičiulis, ats. gen. A. Burtas. Jis taip pat yra didelis skautų veikėjas.

Lietuvoje gen. A. Burtas jau lankosi penktą kartą, 1919 m. jis čia lankėsi kaip anklų misijos dalyvis Pabaltijo valstybėms. 1928 m. buvo atvykęs kaip svečias. 1933 m. lankėsi mūsų pajūryje su 650 anglų skautų vadų ir vadžių. 1936 m. liepos 24 d. buvo atvykęs į Kauną ir Lietuvoje išbuvo 10 dienų.

Šventojų Bus Steigiama Parapija

Kaunas. — Kylant Šventosios reikšmei ir į ją lankantis vis daugiau žmonių, didėjant

ir vietinių gyventojų skaičiui, Telšių vyskupijos kūrėja, kaip tenka patirti, Šventojoje yra numačiusi įsteigti parapiją.

Ligšiol, kaip žinia, yra tik Pašvenčio kaime bažnytėlė be nuolat gyvenančio kunigo. Tačiau šiuo metu sekmadieniais jau reguliariai atvyksta į ją kunigas iš Palangos. Be nuolatinųjų gyventojų, šiuo metu yra apie 300 uosto darbininkų su šeimomis katalikų.

Zarasams Reikia Geležinkelio

Zarasai. — Zarasai puikus mūsų kurortas be plento iš Kauno, kito geresnio priėjimo ir susisiekimo neturi — iki artimiausios geležinkelio stoties — Obelių 40 km. prasto vieškelio. Apskrities valdyba kelia plento į Obelius ir geležinkelio, kuris turėtų eiti pro Dusetas-Užpalius į Anykščius, klausimą. Geležinkelis ir plentas Rytų Lietuvai atidarytų naujas ekonomines galimybes.

Kiek Ūkininkai Sutaupė Pinigų

Kaunas. — Oficialinėmis taupomųjų valstybės kasų duomenimis, iki šių metų balandžio mėn. 1 d. iš visų Lietuvos vietų 7,306 ūkininkai kasose buvo sutaupę 8,994,989 litus. Nors dar galutinai duomenys nesuvesti, bet apytikriai apskaičiuojama, kad iki birželio mėnesio ūkininkų taupomųjų pinigų suma pašoko iki 10,000,000 litų.

Būdinga, kad Klaipėdos netekimo dienomis visų kitų profesijų žmonės, išskyrus darbininkus, dalį savo indėlių atsiimdavo, o tuo tarpu ūkininkai ne tik indėlių neatsiimdavo, bet dar juos padidino.

Numatoma, kad ūkininkų sutaupos ir toliau sistematingai augs, nes jų tarpe tuo reikalu vedama propaganda, kuriai dauguma ūkininkų pritaria.

“Kristaus Karaliaus Laivas”

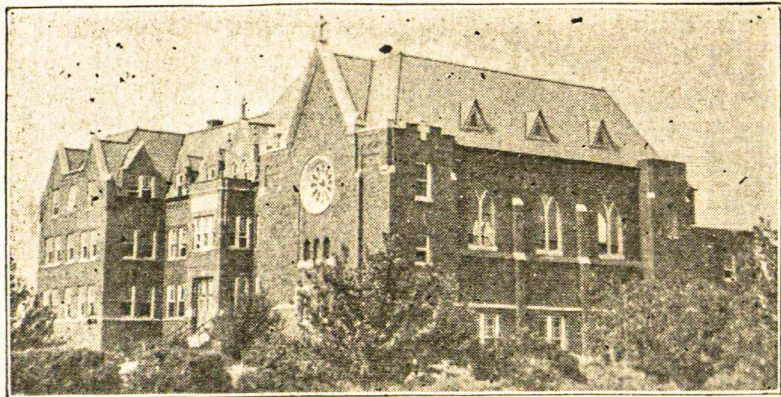
Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis

2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir “Laivas” metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio “Laivo” prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

ALP 2272

TĒVAI MARIJONAI KVIEČIA



Tėvų Marijonų Seminarija, Hinsdale, Ill.

8-tą skyrių baigusius berniukus stoti į Tėvų Marijonų juvenatą (High School) ir mokytis į misijonierius, ar Thompson, Conn. prie Marianopolio Kolegijos, arba Hinsdale, Ill. prie Tėvų Marijonų Seminarijos.

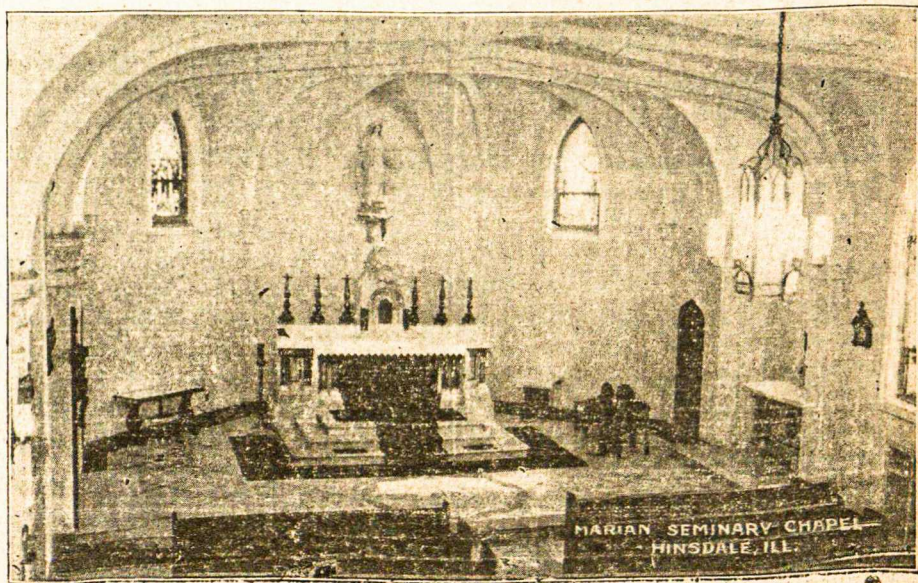
Kas nori būti misijonierium ir pasiaukoti Kristaus Bažnyčios reikalams, tas tekreipiasi dėl platesnių informacijų sekančiais:

*Rev. J. Mačiulionis, M. I. C.,
2334 South Oakley Avenue,
Chicago, Illinois*

KIEK KAINUOJA TĒVŲ MARIJONŲ JUVENATE?

Mokslas dovanai. Bet mokama \$250.00 metams už išlaikymą: valgi, skalbimą ir tt. Berniukai neišsigalintieji mokesčių užsimokėt, jeigu tik turės geras kvalifikacijas, bus dispensojami nuo dalies mokesčio ir net bus dovanai priimami, jeigu jų kvalifikacijos bus labai geros.

užsimokėt, jeigu tik turės geras kvalifikacijas, bus dispensojami nuo dalies mokesčio ir net bus dovanai priimami, jeigu jų kvalifikacijos bus labai geros.



Tėvų Marijonų Seminarijos Kopyčia, Hinsdale, Ill.

Berniukas privalo atsiųsti su prašymu:

- 1) krikšto sertifikata.
- 2) paskutinį mokslo raportą.
- 3) rekomendaciją nuo savo klebono.
- 4) sveikatos sertifikata.
- 5) savo fotografiją.

Berniukas privalo turėti:

- 1) gerą dorinį charakterių.
- 2) vidutinį mokslui talentą.
- 3) norą tarnauti Dievui vienuolyne arba kunigiškame luome.
- 4) turi būti sveikas.